

בש"פ 3694/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3694/16

לפני:
ה המבקש:

כבוד השופט י' הנדל
פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי תל
אביב-יפו מיום 21.4.2016 בעמ"ת 4323-04-16

בשם המבקש: עוז'ד שי נודל

ההחלטה

1. מונחת בפניו בקשה למתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי תל-אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) אשר דחפה ערעור על החלטת בית המשפט השלום בעיר (כב' השופט ד' אמיר) שענינה מעצר המבקש עד לתום ההליכים.

לפי עובדות כתוב האישום, המבקש ביצע עבירות סמיים הכוללות, סחר باسم מסוכן – עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973, וכן קשר רפואי לפשע (סחר باسم מסוכן) – עבירה לפי סעיף 99(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977. בנוסף לעבירות הסמיים, מואשם המבקש בעבירה זיופ שטר כסף – עבירה לפי סעיף 462(1)+(2) לחוק העונשין. בתו המשפט שלום והמחוזי קבעו כי קיימות ראיות לצורכה וכן עילת מעצר, וכי אין בחולופה שהוצעה כדי להשיג את מטרות המעצר. מכאן הבקשה שלפני.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - ai © verdicts.co.il

2. עיינתי בחומר. קשה לחלק על כך שקיימות בתיק ראיות לכואורה לביצוע העבירות, ואף הסניגור לא השמיע טיעונים בנושא זה. כמו כן, לאור טיב העבירות, קיימתUILT מעוצר סטוטורית מכוח הדין (סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ז-1996). לאור זאת, מוקד הבקשה הוא בבחינה של חלופת המעצר שהוצעה על ידי המבוקש ונתקבלה בהמלצתה של שירות המבחן, אותה דחו שתי הערכאות קמא. חלופת המעצר שהוצעה כוללת שהות במקום מרוחק (רחובות) ממוקם מגוריו הרגיל ברמת גן, תחת השגחה של מפקחים שנביבנו ונמצאו רואים לכך על ידי שירות המבחן. הסניגור הדגיש בדבריו את העובדה שה מבוקש, מאז שRICTה את תקופת המאסר האחרון, מגלה רצון לעזוב את מעגל הפשע ולהשתלב בחיים הנורמטיביים, וכן את הסכמתו להשתלב בטיפול גמילה תמייה ומעקב.

3. במסגרת בקשה למעוצר עד לסיום ההליכים, ולאחר שעברנו את משוכת הראיות לכואורה, בוחן בית המשפט את רכיב המסוכנות. במסגרת בקשה זו, אין מנוס מילשים דגש על עברו הפלילי של המבוקש. חרף גילו הצער הוא בעל הרשותות קודמות היכולות עבירות אלימות שונות עליו עונש מאסר של שישה חודשים אשר רוצה בדרך של עבירות שירות. וUBEIROT סמיים בגיןRICTה 14 חודשי מאסר בפועל. משקל מיוחד מיוחד יש לתת לכך שבעת ביצוע העבירות נשוא כתוב האישום, ריחף על המבוקש עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים, אשר יהא חב הפעלה ככל שהוא ירושע במיחס לו. עונש על תנאי, מטרתו, בין היתר, להיות תמרור למי שהורשע בפלילים לביל ישוב על מעשיו, בבחינת'DORBN המשיב את הפרה לתלמיד' (ע"פ בבל', חגיגה ג ע"ב), וביצוע המעשים, לכואורה, בצלו מעיד על הקושי של המבוקש להתרחק מהעבירה. חשוב לעניינו, כי יש נתונים אלה כדי לסתור, על פניו, את הצהרת המבוקש כי הוא רוצה לזמן את עברו ולנהל אורח חיים נורמטיבי. כך במיוחד בתחום בקשה זו למעוצר עד לסיום ההליכים. יוצא, כי לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא, לפיה, בשלב זה, לא ניתן לטע את אמון שניינו או רוחות החיים של המבוקש, חרף הצהרותיו. בראיה זו, עדין קיימת מסוכנות בהתנהגותו של המבוקש, ואין בחלופת המעצר המוצעת כדי להשיג את מטרות המעצר.

4. לסייע הדברים, עולה כי בת ההחלטה השלים והמחוזי בחנו את המקרה לגופו תוך התייחסות למבוקש המעשה והעשה ואני מוצא כי נפלה טעות בהחלטתם. באשר למעשה, מדובר בשלושה אישומים. שניים מהם כוללים עבירות בתחום סחר בסמים קשיים שלMDMA וקוקאין בכמות של 9.88 גר' ו-19.86 גר', בהתאמה, וכן עבירה של זיוף כספים. גם מבחן העושה מבקשת על קבלת הבקשה, המבוקש הוא בעל עבר פלילי כולל הרשותות וRICTיו שני עוני מאסר, אשר ביצע את העבירות המיחסות לו בשעה שברקע ריצד עונש מאסר על תנאי. מכאן הגעתו למסקנה שאין העניין מצדיק מתן רשות ערעור.

5. הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, א' באيار התשע"ו (9.5.2016).

